

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

4. De materia meditationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60561](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60561)

ben suam, & super Sanctos suos, & in eos, qui convertuntur ad cor.

Oratio est connexa cum omnibus virtutibus, ut Cassianus docet: quòd oratio perfecta, sine istis esse non valeat: neque istæ absque oratione acquiri vel conservari possint, ex quo necessitas orationis commendatur. Oratio est finis omnium virtutum: quia per orationem inhæretur Deo, unione intima: quo refertur quidquid boni in vita agitur. Ibi Deus reddit centuplum pro iis, quæ ipsius causâ contempnimus, vel toleravimus, & arrham præbet vitæ æternæ.

Col. 9. e.

Clim. gradu. 28.

CAPUT IV.

De Materia Meditationis.

Materia est universè, quidquid divinitus revelatum est. Potest autem distingui, juxta conditionem meditantium, tripliciter. Nam aliqui peccatores sunt, sed cupiunt resipiscere: vel, si peccatum reliquerunt, adhuc subjacent vitæ prioris passionibus, quas mortificare desiderant. Unde Purgativam adhuc viam ingrediuntur. Alij, his superatis difficultatibus, profectui virtutum, & ampliori luminis cælestium acquirendo intendunt, quæ est Via Illuminativa. Alij denique progressi sunt ad familiarem & intimam cum Deo unionem, quæ dicitur Via Unitiva.

Via Purgativæ convenit meditatio circa ipsa peccata: ut cognoscatur eorum multitudo &

A 4 gravitas:

gravitas: tum dolor concipiatur admissorum, atque horror peccandi. Ad quem finem juvant, quæ timorem incuriunt, qui est initium sapientiae: qualia sunt novissima nostra, mors, iudicium, & infernus: de quibus, ut de aliis, ad ritè confitendum, & ad justificationis gratiam percipiendam, agitur in prima parte meditationum. Id ubi incipiens peregit, quo etiam à reliquiis peccatorum purgetur, incumbet in meditationem mysteriorum vitæ Christi Domini, & maximè ejus infantiae (de qua est secunda pars Meditationum) studens evadere quasi modò genitus infans.

2. Viæ Illuminativæ, quæ est jam purgatorum & in virtute proficientium, convenit meditatio, gestorum Christi per tempus suæ prædicationis, nec non Passionis obitæ: Nam proficimus agendo & patiando: utriusque documenta præbuit Christus eximia in vita & morte sua, cujus conversatio fuit, ut August. ait: *Mira facere & mala pati.* De his tractatur in III. & IV. parte Meditationum.

3. Viæ Unitivæ convenit meditatio, tum Christi humanitatis jam resuscitatæ & glorificatæ, tum Divinitatis in Trinitate personarum, divinarumque perfectionum, quæ tractantur in V. & VI. parte. *Montes excelsi cervis, petra refugium herinaceis.* Alta Divinitatis juga petunt agiles & expediti ab omni terreno affectu: imperfectis autem petra est refugium. *Petra autem erat Christus, ejusque humanitas.*

Istæ sex partes Meditationum sunt instar sex alarum

In Ps. 49.
Pf. 107.
18.
Cassian.
Coll 10.
c. 10.

alarum Seraphim, quibus ad DEUM attollimur, indèque purgati, illuminati, atque consummati, regredimur ad perficiendos alios; quia non debemus profectu proprio esse contenti, nisi & alios juvemus. Deinde ita ex his Meditationibus aliæ aliis conveniunt; ut quivis exercere se possit aliquando in omnibus, tametsi non eodem modo. Nam Perfectus, ex quibuscumque colliget fructum unionis: Incipiens autem seu Proficiens, pro sua necessitate, juvari poterit ex qualibet etiam Meditatione. Sed & Imperfectus potest aliquando assurgere ad actus unionis: ut & Perfectus timore concuti, ob admissa peccata. Et est varietas ingeniorum: ut quidam à suppliciis minùs percellantur, ad detestanda peccata; magis autem ex consideratione divini amoris. Ordinariè autem, viâ incedendum est cujusque gradûs propriâ, & Meditationes adhibendæ ac accommodatæ.

CAPUT V.

De ingressu ad orandum.

ANTE orationem præpara animam tuam, & Eccl. 19. noli esse quasi homo, qui tentat Deum. Huc Materia pertinet præparatio certæ materiæ, & digestio præparata. in puncta: alioqui anima evagabitur per varia sine fructu. Licet autem sequi impulsus Spiritûs sancti, si quando trahit aliò à materia proposita, dum non leviter fiat.

Primum igitur cogitabimus DEUM præsentem, qui cùm sit ubique, non acceditur ad illum præsentia.